

bestemme, om det indre marked går forud for de grundlæggende rettigheder. Så det er faktisk ret katastrofalt også i denne sammenhæng, hvis man skulle gå hen at stemme ja til Amsterdamtraktaten.

Det var bare lige for at få den grundlæggende misforståelse ryddet ud af debatten. Det var ikke Enhedslistens tanke, at det her skulle være en debat om Amsterdamtraktaten, men en debat om et konkret problem, vi står over for i det nuværende EU-system.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at hans antagelse i udgangspunktet er forkert, og derfor er konklusionen også forkert.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg forstår heller ikke helt hr. Keld Albrechtsens bekyrning, for som det jo fremgik, da udenrigsministeren var på talerstolen, så var alle 15 lande i EU faktisk imod det her forordningsforslag, så der er intet som helst, der tyder på, at EU skulle begynde at attackere strejke- og konfliktretten. Det synspunkt er vi i øvrigt enig i i Venstre. Det skal man ikke.

Man kan jo se ud af vinduet – næsten – at der stadig væk er storkonflikt i Danmark, og Amsterdamtraktaten ændrer altså ikke ved, at der fortsat vil være mulighed for at strejke. Det eneste, der sker med Amsterdamtraktaten på dette punkt, og som spiller en rolle, er, at arbejdsmarkedsprotokollen bliver flyttet ind i Traktaten, fordi briterne nu siger ja. Men det ændrer sig ikke for Danmarks vedkommende.

Vi har en stor strejke i gang, og der er intet i de nuværende regelsæt på det her område – når Amsterdam er vedtaget – der kunne ændre ved forudsætningerne for den strejke. Så hr. Keld Albrechtsen kan sagtens forvente, at der kan komme strejker igen og igen og igen i Danmark. Det er i hvert fald ikke noget, som EU vil forhindre.

Jens Heimburger (KF):

På vegne af vores ordfører, fru Lene Espersen, vil jeg knytte følgende kommentarer:

Det er endnu et af Enhedslistens parade-forslag, der har til formål at skade EU's omdømme og skabe myter om Fællesskabets hensigter og kompetence. Det er utroværdigt at benytte EF-Domstolens dom mod Frankrig, som ikke har sørgt for at udføre sine forpligtelser i relation

til det indre marked, til at generalisere og sige, at man ikke må strejke.

Statsministeren har allerede flere gange besvaret spørgsmål fra Enhedslisten om denne sag, og Det Konservative Folkeparti er ganske enig med statsministeren i, at EF-Domstolen har handlet i forhold til en konkret sag, og at en lignende sag i Danmark automatisk ville have medført, at de danske myndigheder havde grebet ind.

Der er med andre ord intet i dommen, der ændrer ved retstilstanden her i landet, og vi anser dette beslutningsforslag for inderlig overflødigt. Et § 20-spørgsmål kunne snildt være nok til at få denne sag belyst. Vi afviser derfor Enhedslistens forslag.

Anne Baastrup (SF):

Det her beslutningsforslag beflitter sig med to elementer, hvoraf udenrigsministeren jo ganske klart gjorde rede for det første element, nemlig at regeringen har afvist forslaget om en forordning om en interventionsmekanisme og fortsat vil afvise et sådant forslag.

Det næste spørgsmål er så, om EF-Domstolens afgørelse fra 1995 vedrørende Frankrig vil få virkning for Danmark. Man kan her gå ind i en dybsindig diskussion om, hvorvidt Amsterdamtraktaten er bedre end Maastrichttraktaten på spørgsmålet om strejke- og konfliktretten, men man kan også vælge en anden vinkel: Når regeringen så tydeligt har sagt, at en forordning om interventionsmekanismen ikke er dansk politik, så må man også som konsekvens heraf sige, at hvis det måtte ske, at Kommissionen nedlægger påstand over for EF-Domstolen om, at Danmark i tilfælde af en eller anden konflikt med nogle eksportchauffører ikke overholder reglerne i forhold til det indre marked, så må konsekvensen være, at Danmark nedlægger påstand om, at det ikke er et EU-spørgsmål med henblik på at få den afvist af Domstolen.

Hvis det er sådan, at EF-Domstolen på trods heraf dømmer Danmark, svarende til at Frankrig er blevet dømt, så vil der i givet fald opstå spørgsmålet om, hvorvidt det er i overensstemmelse med den danske grundlov, således som Højesteret har fortolket det.

Jeg tror i virkeligheden, at vi kan falde helt ned, idet vi selvfølgelig fra SF's side lægger vægt på, at regeringen, såvel når det drejer sig om forordningen vedrørende interventionsmekanismen som om en eventuel domstolsafgørelse – som jeg bestemt ikke håber, og som jeg ved